

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УСТАВНОМ СУДУ

БЕОГРАД
НЕМАЊИНА 26

УСТАВНА ЖАЛБА

ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ:

_____ (ИМЕ И ПРЕЗИМЕ)
_____ (АДРЕСА СТАНОВАЊА)
_____ (ЈМБГ) _____ (КОНТАКТ ТЕЛЕФОН)

ПОДАЦИ О ПУНОМОЋНИКУ : (ако га има)

ПОДАЦИ О АКТИМА И РАДЊАМА КОЈЕ СЕ ОСПОРАВАЈУ:

1. Акти Државног већа тужилаца:

Одлука о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији („Службени гласник Републике Србије“, број 106/09 од 17.12.2009. године) у делу којим је подносиоцу престала функција заменика јавног тужиоца.

2. Пропуштање Државног већа тужилаца:

- 1) да подносиоца жалбе обавести у току поступка о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- 2) да подносиоцу жалбе омогући увид у доказе на основу којих је закључено о постојању сумње у његову стручност, достојност и оспособљеност и доказе на основу којих је закључено да други кандидати испуњавају те услове;
- 3) да подносиоцу жалбе пре одлучивања омогући да се изјасни о чињеницама на основу којих је закључивао о његовој стручности, достојности и оспособљености;
- 4) да подносиоцу уставне жалбе достави одлуку са разлозима због којих је закључено да није испунио услове за избор и разлозима због којих је закључио да преостали кандидати испуњавају те услове и да подносиоцу уставне жалбе због овог треба да престане функција заменика јавног тужиоца;
- 5) да након доношења одлуке о избору, поступи по изричитом захтеву подносиоца жалбе за доставу података које је узео у обзир приликом одлучивања о правима подносиоца жалбе (АКО ЈЕ НЕКО ТРАЖИО)

3. Предузимање радњи од стране Државног већа тужилаца:

- 1) проглашавање службеном тајном свих података који се тичу поступка избора;
- 2) употреба података о личности противно Уставу и закону;
- 3) давање изјава у јавности у вези са поступком остваривања права подносиоца које вређају лично и професионално достојанство подносиоца;

ПОВРЕЂЕНО ИЛИ УСКРАЂЕНО ЉУДСКО ПРАВО ИЛИ СЛОБОДА:

- 1) право на једнаку заштиту права и правно средство из члана 36. Устава Републике Србије (у даљем тексту: Устав) и право на делотворан правни лек из члана 13. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција);
- 2) право на учешће у управљању јавним пословима под једнаким условима из члана 53. Устава;

- 3) право на рад из члана 60. став 4. Устава и право на имовину из члана 1. Протокола 1 уз Европску конвенцију;
- 4) право на правично суђење из члана 32. Устава и члана 6 Европске конвенције;
- 5) забрана дискриминације из члана 21 Устава, члана 14 у вези са чл. 6, 8. и 13 Европске конвенције и начело опште забране дискриминације из члана 1. Протокола 12 уз Европску конвенцију;
- 6) право на достојанство из члана 23. Устава;
- 7) право на заштиту података о личности из члана 42. Устава и право на поштовање приватног и породичног живота из члана 8. Европске конвенције;
- 8) право на обавештеност из члана 51. Устава и слободе изражавања из члана 10. став 1. Европске конвенције.

Образложење

Државно веће тужилаца је објавило оглас за избор заменика јавних тужилаца у јавним тужилаштвима у Републици Србији у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 62/09 од 05.08.2009.године. 2

Подносилац жалбе (у даљем тексту: подносилац) је благовремено поднео пријаву за избор заменика јавног тужиоца у _____

_____ (навести тужилаштва за које је пријава поднета)

У тренутку подношења пријаве подносилац је била/ био заменик јавног тужиоца у _____ (навести назив тужилаштва)

Подносилац је испуњавао све услове за избор за заменика јавног тужиоца, односно није било услова да не буде (ре)изабран, у складу са одредбама Правилника о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности кандидата за носиоца јавнотужилачке функције („Службени гласник Републике Србије“ број 55/09 од 21.07.2009. године), а посебном одредбама главе II наведеног Правилника - Критеријуми за оцениу заменика јавног тужиоца који су на дан конституисања Државног већа тужилаца носиоци јавнотужилачке функције. Наиме, из података прибављених из службене евиденције за последње три године _____ (назив тужилаштва) у којем сам радио/ла, а који су достављени Државном већу тужилаца призилази да сам у потпуности задовољно/ла све прописане услове за избор.

Наиме, чланом 57 Закона о јавном тужилаштву прописано је да ако јавно тужилаштво буде укинута, односно буде смањен број заменика јавног тужиоца, заменик јавног тужиоца настаља да врши функцију заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву које одреди Државно веће тужилаца, на предлог Републичкој јавног тужиоца.

Према одредбама чл. 26 ст.5 наведеног Правилника достојност кандидата из реда заменика јавног тужиоца се претпоставља, док се супротно не утврди у законом предвиђеном поступку, а Државно веће тужилаца по службеној дужности утврђује недостојност уколико из прибављених података произилази основана сумња да кандидат није достојан.

Одредбама чл. 8, 9, 10, 11 и 12 поменутог Правилника прописано је да кандидат није испољио довољан ниво стручности и оспособљености ако је добио оцену - не задовољава., а

што код мене није случај.

Резултати мога рада као заменика јавног тужиоца како у последње три године које су цењене приликом одлучивања о мом избору за заменика јавног тужиоца, тако и у претходном периоду, несумњиво показују да сам испољио/ла довољан ниво стручности, оспособљености и достојности.

Чланом 129. став 4. Закона о јавном тужилашву („Службени гласник Републике Србије“ број 116/08) је прописано да се за заменика јавног тужиоца који се налази на јавнотужилашкој функцији, а које су изабране по раније важећим прописима, првим избором сматра избор на дужност заменика јавног тужиоца у складу са раније важећим законима.

Чланом 128 Закона о јавном тужилаштву је прописано да заменици јавног тужиоца настављају своју дужност у јавним тужилаштвима у којима су изабрани по ранијим прописима до 31. децембра 2009. године..

Чланом 130. став 1. Закона о јавном тужилашву је прописано да заменицима јавних тужилаца који нису изабрани у складу са новим Законом о јавном тужилаштву дужност престаје 31. децембра 2009. године.

Према одредбама члана 161. ст.3 и 4 Устава, функција заменика јавног тужиоца може престати само на основу одлуке Државног већа тужилаца, уз постојање основа и разлога прописаних законом и у поступку који је законом прописан. О престанку функције заменика јавног тужиоца, према одредби члана 161. став 3. Устава и одредби члана 13. став 1. тачка 5. Закона о државном већу тужилаца, одлучује Државно веће тужилаца. Имајући у виду да је Уставом против наведене одлуке гарантовано право на жалбу Уставном суду, то је Државно веће тужилаца било дужно да донесе образложену одлуку о престанку функције у односу на подносиоца жалбе на основу члана 17. став 2. Закона о Државном већу тужилаца. Државно веће тужилаца такву одлуку, као појединачни акт, није донело нити је доставило подносиоцу жалбе, нити га је на било који начин обавестило о томе да ли је његова пријава на оглас уопште била разматрана.

„Одлука о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији објављена је у "Службеном гласнику Републике Србије" број 106/09 од 17.12.2009. године. Увидом у ову Одлуку подносилац је утврдио да није изабран за заменика јавног тужиоца ни у једном од тужилаштва за које је конкурисао, а на основу те Одлуке му је престала функција заменика јавног тужиоца у смислу члана 130. став 1. Закона о јавном тужилаштву, дана 31. децембра 2009. године.

У тој Одлуци, осим имена изабраних заменика јавног тужиоца, функција које су до тада обављали и јавна тужилаштва за које се бирају, нема никаквих других података, па ни основа и разлога због којих је подносиоцу престала функција заменика јавног тужиоца, што није у сагласности са чланом 161. ст. 3. и 4 Устава

Престанком функције заменика јавног тужиоца створен је и основ за престанак права по основу рада, у смислу одредаба члана 39 Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник Републике Србије“ бр. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 61/05 и 46/06 и др), пре навршеног радног века или времена на које су заменици јавног тужиоца изабрани, дужност може престати само под условима утврђеним тим законом.. На тај начин, без образложене одлуке на основу које би могао да тражим заштиту својих права по основу рада, као Уставом гарантованог људског и грађанског права, подносиоцу је повређено право на рад из члана 60. Устава, укључујући и право на накнаду за рад и право на правну заштиту за случај престанка радног односа.

Поред наведеног, повређене су и одредбе о забрани дискриминације из члана 21. ст. 1. и 2. Устава и члана 14. Европске конвенције и начело опште забране дискриминације из члана 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију, јер подносилац жалбе није добио законску заштиту, како је то прописано одредбама Устава које се односе на поступање Државног већа тужилаца приликом избора, као и одредбама Закона о јавном тужилаштву и Закона о Државном већу тужилаца, чиме је дискриминисан у односу на заменике јавног тужиоца изабраних на сталну функцију и заменика које су по први пут изабрани. Према кандидатима који су конкурисали није поступљено на исти начин, пошто су једни (који су изабрани) добили одлуку, а други који нису изабрани, нису добили никакву одлуку, иако за такву разлику у поступању није постојао оправдан разлог нити легитимни циљ.

Тиме је подносиоцу повређено право на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. Устава, којим се свакоме гарантује право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу, и право на делотворан правни лек из члана 13. Европске конвенције.

Одредбом члана 161. став 3. Устава прописано је да одлуку о престанку функције заменика јавног тужиоца доноси Државно веће тужилаца, да против ове одлуке о престанку функције заменик јавног тужиоца може уложити жалбу Уставном суду, као и да изјављена жалба искључује право на подношење Уставне жалбе. Према одредби члана 99. Закона о Уставном суду, против одлуке о престанку функције заменика јавног тужиоца може се изјавити жалбу Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Имајући у виду да је подносиоцу жалбе функција заменика јавног тужиоца престала услед тога што се његово име није нашло у одлуци Државног већа тужилаца о избору заменика јавног тужиоца која је објављена 17.12.2009. године, а Државно веће тужилаца је пропустило да донесе и да му достави појединачну одлуку, то је онемогућен у остваривању уставног права на правно средство из члана 148. став 2. Устава, члана 99. Закона о Уставном суду и члана 98 Закона о јавном тужилаштву – чиме је на штету подносиоца повређено право гарантовано чланом 36. Устава и чланом 13. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

У поступку који је претходио доношењу Одлуке о избору заменика јавног тужиоца, услед радњи које је Државно веће тужилаца предузело, односно непредузимања радњи које је било дужано да предузме, повређено је и право подносиоца на правично суђење из члана 32. Устава и члана 6. Европске конвенције. Имајући у виду да је у поступку који је спроведен пред Државним већем тужилаца решавано, између осталог, о праву подносиоца на учешће у управљању у јавним пословима (члан 53 Устава) и праву подносиоца жалбе на рад (члан 60. Устава), која права је Устав убројао у корпус основних људских (уједно и грађанских) права, те имајући у виду да је подносилац већ био на функцији заменика јавног тужиоца, то је поступак у ком се о његовим правима решавало морао да буде спроведен у сагласности са одредбом члана 32. став 1. Устава и члана 6. Европске конвенције.

Заменици јавног тужиоца у Републици Србији немају положај државних службеника, што је изричито и прописано у одредби члана 2. Закона о државним службеницима („Службени гласник Републике Србије“ бр. 79/2005, 81/2005, 83/2005, 64/2007, 67/2007 и 116/2008). Функција заменика јавног тужиоца није политичка функција, нити је административна функција о којој надлежно тело одлучује на основу политичке воље или на основу сопствене дискреције. Управо због положаја заменика јавног тужиоца у нашем правном систему, Устав, Закон о јавном тужилаштву и Закон о Државном већу тужилаца прописују правила о избору на функцију заменика јавног тужиоца и о престанку његове

функције, о телу које треба да одлучује у поступку који је уређен Уставом и законом, на основу унапред утврђених мерила и критеријума, уз поштовање члана 32. став 1. Устава и члана 6. Европске конвенције у односу на сваког кандидата за избор.

Одредбом члана 164 став 1 Устава Државно веће тужилаца је дефинисано као самосталан орган који обезбеђује ио гарантује самосталност заменика јавних тужилаца.

.Сматрам да је читав поступак требало спровести на начин да се поштују законске одредбе и међународни стандарди и препоруке, а посебно Мишљења Венецијанске комисије, и исказани стандарди кроз праксу Европског суда за људска права. .

За оцену да ли је Др жвно веће тужилаца, испунило услове који се тичу самосталности, од одлучног је значаја начин избора чланова, слобода од спољњег приступа и утицаја на његов рад и начин рада као појавни облик самостланости. У конкретном случају, Државно веће тужилаца није испунило ниједан од тих услова.

Избор чланова Државног већа тужилаца није извршен на начин који би обезбедио његову самосталнот .

Чланови првог састава Државног већа тужилаца нису бирани на начин како је прописано Законом о државном већу тужилаца, већ по посебном поступку који је за ову прилику прописан одредбама истог Закона, чиме је омогућен утицај политичке власти на избор чланова. Наведеним законским одредбама је „прескочен“ редован поступак избора јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца – за чланове Државног већа тужилаца и онемогућено изражавање аутентичне воље тужилаца и заменика јавних тужилаца, супротно европским вредностима на којима почива Држава Србија (члан 1. Устава). Поред тога, Државно веће тужилаца није било у пуном саставу када је предлагало кандидате за изборне чланове Државног већа тужилаца јер је недостајао један изборни члан. Најзад, супротно европским стандардима, чланови Државног већа тужилаца били су активни политичари – министар правде (као представник извршне власти), представник скупштинског одбора за правосуђе - Бошко Ристић, као и лица која нису представници судства: републички тужилац (чији статус суштински зависи од извршне власти).

Из наведеног произлази да изборни чланови Државног већа тужилаца (пошто нису предложени од стране својих колега нити на начин којим се обезбеђује најшира заступљеност јавних тужилаштава), нису легитимни представници јавних тужилаштава у смислу међународних стандарда. Члан Државног већа тужилаца из реда адвоката није изабран.

Радњама Државног већа тужилаца којима се конституисао у непотпуном саставу и донео конкретну одлуку о избору, повређено је право на правично суђење јер свако, па и подносилац, има право да о његовим правима и обавезама одлучује тело образовано у складу са законом.

Државног већа тужилаца конституисало се у непотпуном саставу. Орган чије постојање предвиђа устав може се конституисати у непотпуном саставу само ако је таква могућност прописана законом, на несумњив и јасан, изричит начин, како је, на пример, Уставним законом за спровођење Устава, предвиђена могућност конституисања Уставног суда. Ни Уставни закон, ни Закон о Државног већа тужилаца не садрже одредбу која би омогућавала конституисање Државног већа тужилаца у непотпуном саставу, не упућују на неке друге одредбе које би се аналогно могле применити, нити уопште регулишу поступање у ситуацији која би могла да настане неизбором неког члана. Штавише, одредбаом члана 17. став 1. Закона о Државног већа тужилаца прописује се да Државно веће тужилаца доноси

одлуке већином гласова свих чланова.

Представник из реда адвоката није још увек изабран, па је цела једна друштвена групација за коју је уставотворац сматрао нужном да буде представљена у Државног већа тужилаца, искључена из његовог рада приликом решавања о најзначајнијим питањима реформе правосуђа.

Због тога није било ни услова да Државно веће тужилаца у таквом саставу ради и доноси одлуке, а посебно Одлуку о избору заменика јавних тужилаца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији (објављене у "Службеном гласнику РС" бр. 106/09 од 17.12.2009. године).

Државно веће тужилаца, је одредбом члана 16. свог Пословника одредило да су седнице Државног већа тужилаца затворене за јавност, а одредбом члана 22. ст.3 да су чланови Државног већа тужилаца дужни да чувају тајност података које је Државно веће тужилаца одредило тајним или који су по закону службена тајна, као и да не откривају информације које се односе на доношење одлука Државног већа тужилаца, осим Одлуке о избору тужилаца и заменика јавних тужилаца, све друге одлуке и поступци Државног већа тужилаца су остали затворени за јавност, чиме је повређено право свакога, па и подносиоца жалбе, гарантовано одредбом члана 32. став 1. Устава на јавност поступка којим се одлучује о његовим правима и обавезама, као и члана 6. став 1. Европске конвенције, јер је јавност свога рада ограничио преко мере дозвољене одредбама чл. 20. и 32. став 3. Устава и члана 6. став 1. Европске конвенције (види: Олујић против Хрватске). Ово стога, што људска права зајемчена Уставом могу законом бити ограничена ако ограничење допушта Устав, у сврхе ради којих га Устав допушта, у обиму неопходном да се уставна сврха ограничења задовољи у демократском друштву и без задирања у суштину зајемченог права.

Одлуком о избору заменика јавних тужилаца, Државно веће тужилаца истовремено је одлучивало и о престанку тужилачке функције подносиоца ове жалбе, јер је законом прописано да заменику јавног тужиоца престаје функција ако не буде изабран.

Како Државно веће тужилаца није изабрало подносиоца жалбе за заменика јавног тужиоца у јавним тужилаштвима у које је конкурисао, то је очигледно да је нашло да је постојала сумња да испуњава критеријуме и мерила за избор за заменика јавног тужиоца и да је та сумња доказана.

Државно веће тужилаца није подносиоца жалбе обавестило о постојању било какве сумње у његову стручност, достојност и оспособљеност, није му омогућио увид у доказе на основу којих је закључио о постојању сумње у то и доказе на основу којих је закључио да други кандидати испуњавају те услове, нити му је омогућио да се изјасни о чињеницама на основу којих је Државног већа тужилаца закључио о његовој стручности, достојности и оспособљености (Олујић против Хрватске).

Суштина права на правично суђење пред независним и непристрасним судом, као једног од основних људских права, зајемченог како чланом 32. Устава, тако и другим општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима који се непосредно примењују у правном систему Србије, не може бити промењена било којим законом, а свака евентуално спорна одредба у вези са њим, тумачи се у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење (члан 18. Устава, члан 30. Универзалне декларације и члан 17. Европске конвенције, поред осталог наведеног), пошто јемство овог права служи очувању људског достојанства и

остварењу пуне слободе и једнакости сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на начелу владавине права (члан 19. Устава).

Право на правично суђење подразумева да се о нечијим правима и обавезама одлучи у разумном року. Неразуман рок је како онај који је сувише дуг, тако и онај који је сувише кратак. Обрада пријава и процес (ре)избора су спроведени у неразумно кратком року, за нешто више од три месеца - од септембра до средине децембра 2009. године. То значи да је сваком кандидату, за процену његових способности и квалитета и наводно поређење са другима, Државног већа тужилаца посветио 5 минута имајући у виду број поднетих пријава. Такво поступање одржава сумњу да је Државног већа тужилаца заиста одлучивао на основу објективних мерила и критеријума.

За разлику од неразумно кратког рока у коме је спровео поступак одлучивања о избору заменика јавних тужилаца, Државно веће тужилаца у неразумно дугом року није доставило појединачну одлуку подносиоцу жалбе о томе да јој је престала функција заменика јавног тужиоца.

Чланом 129 став 2. Закона о јавном тужилаштву је прописано да ће се избор заменика јавних тужилаца у складу са тим законом, извршити до 01. децембра 2009. године. Одлука о изабраним заменицима јавног тужиоца није донета у законом прописаном року, већ је донета 15.12.2009. године, а објављена 17.12.2009. године. То значи да је одлука да осталим затеченим, а неизабраним заменицима престане функција заменика јавног тужиоца па и подносиоцу, донета најкасније 15.12.2009. године, али разлози због којих је таква одлука донета нису достављени, како би ти заменици могли остваривати своја права и поднети делотворан правни лек.

На овај начин није поштован разуман рок за предузимање те радње од стране Државног већа тужилаца јер је овим заменицима, па и подносиоцу ове жалбе већ по сили закона престала функција након 31.12.2009 године, због чега она није у могућности да остварује ни права из радног односа.

Хитност поступања Државног већа тужилаца условљена је дакле и социјалним карактером права по основу рада, па је стога било нужно да Државно веће тужилаца у овом случају поступа брзо, ефикасно и ажурно, бар сразмерно брзини „обављања посла“ избора заменика јавног тужиоца. Практични разлози за достављање такве одлуке у разумном року, поред потребе оспоравања пред Уставним судом, тичу се и евидентирања и доказивања радноправног статуса, односно његове промене. Уосталом, када се Државно веће тужилаца позвао на члан 165 с Устава за основ Одлуке о избору заменика јавних тужилаца за трајно обављање функције, морало је истовремено, да донесе и достави одлуку о неизабраним кандидатима, односно одлуку о престанку њихове функције заменика јавног тужиоца са конкретним разлозима и поуком о правном средству.

Поступајући на овакав начин, Државно веће тужилаца није испоштовао ни минимум стандарда који су неопходни за примену одредбе члана 32. Устава и члана 6. став 1. Европске конвенције.

С обзиром да су током 2009. године, а посебно током поступка (ре)избора, чланови Државног већа тужилаца (представници Државног већа тужилаца министарка правде и председник Одбора за правосуђе Народне скупштине) јавно изјављивали да поштени и професионалне судије и јавни тужиоци, односно заменици јавних тужилаца немају разлога да се боје реизбора, подносиоцу је повређено и право на достојанство из члана 23. став 1.

Устава, које јемчи да је људско достојанство неприкосновено, те да су сви дужни да га поштују и штите. Оваквим иступањима својих чланова у јавности, Високи савет судства и Државног већа тужилаца су повредили ово Уставом зајемчено људско право јер је у јавности створена представа да је подносилац, као један од неизабраних заменика јавног тужиоца која је била на тој функцији, непоштена, односно недостојна и непрофесионалана, при чему подносиоцу није дата могућност ни да се о таквој оцени изјасни.

У вези са чланом 6. Европске конвенције – право на правично суђење, уочљиво је и позивање на људско достојанство, што подразумева да учесник у поступку или оптужени не буде објекат, већ субјекат поступка, да има право на активно учешће у поступку, као и на контрадикторни поступак у коме има право на изјашњавање и на располагању једнака средства правне борбе, нарочито ако су у поступак укључене државне институције. Поштовање људског достојанства је темељ демократске правне државе.

Државно веће тужилаца није испоштовало ни право на заштиту података о личности из члана 42. Устава, којим се у ставу 1. јемчи заштита података о личности, ставом 3. забрањује употреба тих података изван сврхе за коју су прикупљени у складу са законом, а ставом 4. прописује да свако има право да буде обавештен о прикупљеним подацима о својој личности. И поред тога што је у поступку употребљавао податке о личности подносиоца, између осталог о брачном статусу кандидата и занимању супружника и користило податке БИА и МУП, о чему је јавност обавештена изјавама у медијима министарке правде и члана Високог савета Бошка Ристића, Државно веће тужилаца није обавестио подносиоца о испуњењу законских услова за прикупљање тих података у смислу члана 8. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“ бр. 97/08 и 104/09) и о прикупљеним подацима, што је био дужан да учини на основу члана 15. Закона о заштити података о личности у вези са члана 42. Устава, нити је подносиоцу жалбе омогућио приступ документацији која је с тим у вези коришћена. На овај начин је подносиоцу повређено право на поштовање приватног и породичног живота из члана 8. Европске конвенције.

Доказ: Захтев Удружења јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца Р. Србије упућено Државном већу тужилаца и Поверенику за слободни приступ информацијама од јавних значаја.

Доказ: Сви прилози о мом целокупном раду у току претходне три године (осим оних који су већ достављени Државном већу тужилаца)

У вези са наведеним стоји и повреда права на обавештеност из члана 51. став 2. Устава и слободе изражавања из члана 10. став 1. Европске конвенције, којим је зајемчено да свако има право на приступ подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења.

ЗАХТЕВ УСТАВНОМ СУДУ:

Усваја се уставна жалба подносиоца _____

Утврђује се да су подносиоцу уставне жалбе _____ повређена и ускраћена људска права зајемчена Уставом и Европском конвенцијом, и то:

- право на једнаку заштиту и правно средство из члана 36. Устава Републике Србије (у даљем тексту: Устав) и право на делотворан правни лек из члана 13. Европске

конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција);

- право на учешће у управљању јавним пословима под једнаким условима из члана 53. Устава;
- право на рад из члана 60. став 4. Устава и право на имовину из члана 1. Протокола 1 уз Европску конвенцију;
- право на правично суђење из члана 32. Устава и члана 6. Европске конвенције;
- забрана дискриминације из члана 21. Устава, члана 14. у вези са чл. 6, 8. и 13. Европске конвенције и начело опште забране дискриминације из члана 1. Протокола 12 уз Европску конвенцију;
- право на достојанство из члана 23. Устава у вези са чл. 6. и 8. Европске конвенције;
- право на заштиту података о личности из члана 42. Устава и право на поштовање приватног и породичног живота из члана 8. Европске конвенције;
- право на обавештеност из члана 51. Устава и слободе изражавања из члана 10. став 1. Европске конвенције.

Утврђује се да Одлука о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији („Службени гласник Републике Србије“, број 106/09 од 17.12.2009. године) у односу на подносиоца _____ (ИМЕ И ПРЕЗИМЕ) НЕ ПРОИЗВОДИ ПРАВНА ДЕЈСТВА и да му/ јој ступањем на функцију заменика јавних тужилаца изабраних у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник Републике Србије“, број 116/08 од 22.12.2008. године) НИЈЕ ПРЕСТАЛА ФУНКЦИЈА.

Наређује се Државном већу тужилаца да одлучи о пријави подносиоца _____ (ИМЕ И ПРЕЗИМЕ) коју је поднo/ла по огласу за избор заменика јавних тужилаца у јавним тужилаштвима у Републици Србији („Службени гласник Републике Србије“ број 62/09 од 05.08.2009. године) за избор за заменика јавног тужиоца у _____ (НАВЕСТИ ТУЖИЛАШТВА У КОЈА ЈЕ КОНКУРИСАНО) у року 30 дана од доношења одлуке Уставног суда, тако што ће:

- спровести поступак у складу са одредбом члана 16. став 2. у вези са чланом 1. Устава, законом и одредбом члана 6. Европске конвенције,
- уздржати од аката и радњи којима се повређује људско достојанство кандидата, право на поштовање приватног и породичног живота, а којим доводе у сумњу своју независност и непристрасност,
- омогућити подносиоцу да се упозна и изјасни о околностима и доказима из којих произилази евентуална сумња у његову стручност, оспособљеност и достојност, у складу са Правилником о критеријумима за оцену стручности, оспособљености и достојности кандидата за носиоца јавнотужилачке функције („Службени гласник Републике Србије“, број 55/09 од 21.07.2009. године)
- омогућити подносиоцу да се изјасни о околностима и доказима на основу којих је Државно веће тужилаца решавало о пријавама за све заменике који су изабрани за заменике у _____ (НАВЕСТИ ТУЖИЛАШТВА ЗА КОЈЕ ЈЕ ПОДНОСИЛАЦ КОНКУРИСАО),
- одлуку донети у пуном саставу, у складу са Уставом и законом,
- доставити подносицу одлуку о његовој пријави на конкурс са конкретним разлозима због којих је таква одлука донета и упутством о правном леку.

* * * * *

С обзиром да би извршење Одлуке о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији проузроковало ненадокнадиву штету подносиоцу и пошто одлагање извршења није супротно јавном интересу, то подносилац

уставне жалбе на основу члана 86. став 2. Закона о Уставном суду

п р е д л а ж е

да Уставни суд ОДЛОЖИ извршење Одлуке о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији („Службени гласник Републике Србије“, број 106/09 од 17.12.2009. године) у делу којим је подносиоцу престала функција заменика јавног тужиоца.

* * * * *

Имајући у виду да подносиоцу није достављена појединачна одлука о престанку функције заменика јавног тужиоца са поуком о праву на жалбу Уставном суду за чије је подношење прописан рок од 30 дана од дана пријема, а за случај да Уставни суд нађе да Одлука о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији („Службени гласник Републике Србије“, број 106/09 од 17.12.2009. године) има карактер одлуке о престанку судијске функције, у складу са чланом 8. став 1. Закона о Уставном суду подносилац ставља евентуални захтев да Уставни суд наведе и захтев овог акта сматра жалбом Уставном суду у смислу члана 99 Закона о Уставном суду и по њој донесе одлуку:

Усваја се жалба Уставном суду подносиоца _____.

У односу на подносиоца жалбе _____ (ИМЕ И ПРЕЗИМЕ) поништава се Одлука о избору заменика јавног тужиоца на сталну функцију у јавним тужилаштвима у Републици Србији („Службени гласник Републике Србије“, број 106/09 од 17.12.2009. године), којом је подносиоцу престала функција заменика јавног тужиоца.

У Београду _____.

Подносилац жалбе